TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. birželio 9 d.*

Byloje C-135/04

dėl 2004 m. kovo 12 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama G. Valero Jordana ir M. van Beek, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Ispanijos Karalystę, atstovaujamą N. Díaz Abad ir M. Muñoz Pérez, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

* Proceso kalba: ispanų.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (pranešėjas), R. Schintgen ir G. Arestis,

generalinis advokatas L. A. Geelhoed,
posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. vasario 24 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs šalių pateiktas pastabas,

susipažinęs su 2005 m. balandžio 7 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo konstatuoti, kad leisdama keršulių medžioklę „a contrapasa" būdu Guipúzcoa provincijoje, Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal 1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyvos 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos 7 straipsnio 4 dalį (OL L 103, p. 1, toliau – direktyva).

Teisinis pagrindas

Direktyva

2 Direktyvos 7 straipsnyje teigiama:

„1. Atsižvelgiant į populiacijos gausumo lygį, geografinį paplitimą ir veisimosi visoje Bendrijoje greitį, II priede išvardytas rūšis galima medžioti laikantis nacionalinės

teisės aktų. Valstybės narės užtikrina, kad medžiojant tokias rūšis nebūtų pakenkta pastangoms jas apsaugoti jų paplitimo areale.

<...>

4. Valstybės narės užtikrina, kad pagal galiojančias nacionalines priemones vykdomos paprastos medžioklės ir medžioklės su sakalais, jei jos yra rengiamos, praktika atitiktų nagrinėjamų paukščių rūšių protingo naudojimo ir ekologiškai subalansuotos kontrolės principus ir kad ši praktika taip pat atitiktų 2 straipsnyje numatytas priemones šių rūšių, ypač migruojančių, populiacijų atžvilgiu. Jos visų pirma rūpinasi, kad rūšys, kurioms taikomi medžioklės įstatymai, nebūtų medžiojamos nei jauniklių auginimo, nei įvairių veisimosi stadijų metu. Migruojančių rūšių atveju jos ypač rūpinasi, kad rūšys, kurioms taikomi medžioklės įstatymai, nebūtų medžiojamos jų veisimosi metu ar joms grįžtant į jauniklių auginimo vietas. Valstybės narės pateikia Komisijai visą reikiamą informaciją apie praktinį medžioklės taisyklių taikymą."

3 Keršulis nurodytas direktyvos II priede.

4 Direktyvos 9 straipsnio 1 dalyje numatoma:

„Jei nėra jokio kito priimtino sprendimo, valstybės narės gali nukrypti nuo 5, 6, 7 ir 8 straipsnių nuostatų šiais atvejais:

<...>

c) kad griežtai prižiūrint ir atrankiniu būdu būtų leista gaudyti, laikyti ar kitaip teisėtai naudoti nedidelį tam tikrų rūšių paukščių skaičių."

Nacionalinės teisės aktai

5 Pagal 1997 m. lapkričio 5 d. Įstatymo Nr. 40/97, iš dalies keičiančio 1989 m. kovo 27 d. Įstatymą Nr. 4/89 dėl natūralių rūšių, laukinės augmenijos ir gyvūnijos apsaugos (B.O.E. 1997 m. lapkričio 6 d.) papildomą aštuntą nuostatą, jei neįmanomas joks kitas priimtinas sprendimas, migruojančių rūšių, kurioms negresia pavojus išnykti, atveju kompetentinga administracinė įstaiga gali panaikinti draudimą medžioti įvairių veisimosi stadijų metu ir joms grįžtant į jauniklių auginimo vietas, siekiant, jog tradicinėse vietose griežtai prižiūrint ir atrankiniu būdu būtų leista gaudyti, laikyti ar kitaip teisėtai naudoti nedidelį tam tikrų rūšių paukščių skaičių, laikantis rūšių apsaugai užtikrinti būtinų apribojimų.

6 Kiekvienais metais *Diputación Foral de Guipúzcoa* žemės ūkio ir aplinkos departamentas patvirtina dekretą (Orden Foral), atitinkamu sezonu leidžiantį

keršulių, grįžtančių į jauniklių auginimo vietas paprastai nuo vasario 15 d. iki kovo 25 d., medžioklę (medžioklė „a contrapasa" būdu).

Ginčo aplinkybės

7 1998 m. vasario mėn. Komisija gavo skundą, kad Guipúzcoa provincijoje leidžiama keršulių medžioklė „a contrapasa" būdu.

8 1998 m. birželio 30 d. Ispanijos institucijos, paklaustos apie tai 1998 m. kovo 23 d. laišku, teigė, kad leidimas medžioti šiuo būdu pateisinamas dėl:

— paklausos ir socialinio spaudimo, nes medžioklė „a contrapasa" būdu yra tradicinė,

— medžioklės minimalaus arba neveiksmingo poveikio rūšių apsaugai,

— *Diputación Foral de Guipúzcoa* dekretu keršulių medžioklei nustatytų apribojančių sąlygų,

— jokio kito priimtino sprendimo, išskyrus leisti gaudyti, laikyti ar kitaip teisėtai naudoti nedidelį tam tikrų rūšių paukščių skaičių, nebuvimo.

9 Manydama, kad leisdama keršulių medžioklę Guipúzcoa provincijoje grįžimo laikotarpiu Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal direktyvos 7 straipsnio 4 dalies nuostatas, Komisija 1999 m. balandžio 30 d. laišku Ispanijos vyriausybei išsiuntė oficialų pranešimą.

10 Ispanijos vyriausybė 1999 m. liepos 23 d. laiške tvirtino, kad 1998 m. tik per 39 dienas medžioklėje šiuo būdu dalyvavo 23 875 medžiotojai, o tai įrodo tokios medžioklės paklausą ir socialinį spaudimą Guipúzcoa provincijoje. Atsižvelgiant į šį spaudimą, vienintelis galimas sprendimas buvo leisti keršulių medžioklę „a contrapasa" būdu su visais jai nustatytais apribojimais, nes šiai rūšiai nėra pavojaus išnykti. Galiausiai laiške teigiama, kad 1998 m. buvo nužudyti tik 1 013 karveliai, o 1999 m. – 1 158 karveliai. Medžioklės „a contrapasa" būdu praktikoje laikomasi minėtos rūšies protingo naudojimo ir subalansuotos kontrolės principo.

11 Manydama, jog Ispanijos valdžios institucijų pateikti paaiškinimai parodė, kad jos neįvykdė įsipareigojimų pagal direktyvos 7 straipsnio 4 dalį, Komisija 2000 m. vasario 8 d. laišku išsiuntė Ispanijos Karalystei pagrįstą nuomonę, nurodydama per du mėnesius nuo jos gavimo imtis būtinų priemonių, kad į ją būtų tinkamai atsižvelgta.

12 Kadangi Ispanijos Karalystė neatsakė į šią pagrįstą nuomonę, Komisija nutarė, kad pažeidimas tęsiasi, todėl ji nusprendė pareikšti šį ieškinį.

Dėl ieškinio

Šalių argumentai

13 Komisija teigia, kad šioje byloje nagrinėjamas medžioklės būdas, naudojamas keršuliams grįžtant į jauniklių auginimo vietas, patenka į direktyvos 7 straipsnio 4 dalyje nustatyto draudimo taikymo sritį ir medžioklės praktika, kuria kaltinama, negali būti pateisinta šios direktyvos 9 straipsnyje numatytomis nukrypti leidžiančiomis nuostatomis. Kadangi leidžiant medžioti keršulius „a contrapasa" būdu siekiama pailginti įprastinį šios rūšies medžioklės sezoną teritorijoje, kurioje ši rūšis lankosi tuo laikotarpiu, sąlyga, kad nėra jokio kito priimtino sprendimo, šioje byloje neišpildyta.

14 Ispanijos vyriausybė teigia, kad direktyvos 9 straipsnio 1 dalyje nustatytas reikalavimas dėl jokio kito priimtino sprendimo nebuvimo turi prasmę tik atsižvelgiant į kitus nukrypti leidžiančių nuostatų motyvus nei nurodytieji šio straipsnio c punkte. Iš tikrųjų, išskyrus draudimą medžioti, joks kitas priimtinas sprendimas, galintis pakeisti leidimą tam tikromis sąlygomis gaudyti, laikyti ar kitaip teisėtai naudoti nedidelį tam tikrų rūšių paukščių skaičių, kaip tai numatyta direktyvos 9 straipsnio 1 dalies c punkte, nėra įmanomas. Ispanijos vyriausybė

tvirtina, kad keršulių medžioklė jiems grįžtant į jauniklių auginimo vietas praktikuojama kitoje teritorijoje nei ta, kurioje jie medžiojami įprastu metu. Todėl tykojimo bokšteliai, išdėstyti teritorijos gilumoje ir naudojami šios medžioklės metu spalio ir lapkričio mėn. (migracijos laikotarpis), daugiausia yra kitose vietose nei tie, kurie naudojami vasario ir kovo mėn. (grįžimo laikotarpis), nes pastarieji iš esmės išdėstyti pakrantėje tose vietose, kur keršuliai nesilanko migracijos spalio ir lapkričio mėn. metu. Todėl nėra jokio kito priimtino sprendimo, kuris galėtų būti alternatyva keršulių medžioklei jiems grįžtant į jauniklių auginimo vietas. Be to, minėta medžioklė nekelia pavojaus šios rūšies pakankamo populiacijos lygio išsaugojimui.

Teisingumo Teismo vertinimas

15 Pagal direktyvos 7 straipsnio 1 dalį II priede išvardytas rūšis galima medžioti laikantis nacionalinių teisės aktų. Tačiau pagal to paties straipsnio 4 dalį numatoma, kad migruojančios rūšys, kurioms taikomi medžioklės įstatymai, nebūtų medžiojamos visų pirma jauniklių auginimo metu.

16 Šioje byloje keršuliai patenka į šių dviejų nuostatų taikymo sritį. Taigi jie neturi būti medžiojami jiems grįžtant į jauniklių auginimo vietas.

17 Direktyvos 9 straipsnio 1 dalies c punktas numato galimybę, remiantis šioje nuostatoje išdėstytomis sąlygomis, leisti II priede išvardytas rūšis medžioti direktyvos 7 straipsnio 4 dalyje nustatytais laikotarpiais, *inter alia*, joms grįžtant į jauniklių auginimo vietas (žr. šia prasme 2003 m. spalio 16 d. Sprendimą *Ligue pour la protection des oiseaux ir kiti*, C-182/02, Rink. p. I-12105, 9–11 punktai).

18 Viena iš sąlygų, kurias reikia patenkinti, kad būtų leidžiama tokia medžioklė pagal direktyvos 9 straipsnio 1 dalies c punktą, yra jokio kito priimtino sprendimo nebuvimas (žr. sprendimą *Ligue pour la protection des oiseaux ir kiti*, 15 punktas).

19 Ši sąlyga negali būti laikoma patenkinta, kai medžioklės laikotarpis pagal nukrypti leidžiančias nuostatas nesant būtinybės sutampa su laikotarpiais, kada direktyva siekiama suteikti ypatingą apsaugą. Tokios būtinybės negalėtų būti, jei vienintelis nukrypti leidžiančių nuostatų, kurios leidžia medžioklę, tikslas būtų pailginti tam tikrų paukščių rūšių medžioklės sezoną teritorijose, kuriose jie dažnai lankosi direktyvos 7 straipsnyje nustatytais medžioklės laikotarpiais (žr. minėto sprendimo *Ligue pour la protection des oiseaux ir kiti*, 16 punktą).

20 Šioje byloje pažymima, kad medžioklės sezonas Guipúzcoa provincijoje pagal nukrypti leidžiančias nuostatas, nesant būtinybės, sutampa su laikotarpiais, kada direktyva siekiama suteikti ypatingą apsaugą.

21 Iš ginčo Teisingumo Teisme aišku, kad Guipúzcoa provincijos teritorijos, kuriose keršuliai lankose įprastu medžioklės sezonu, yra netoli tų, kuriose jie lankosi tik grįždami į jauniklių auginimo vietas. Todėl ankstesnės teritorijos yra lengvai pasiekiamos šių teritorijų medžiotojams.

22 Guipúzcoa provincijos kompetentingų valdžios institucijų kiekvienais metais priimami dekretai, leidžiantys keršulių medžioklę pagal nukrypti leidžiančias nuostatas šioje provincijoje, *inter alia*, tam tikrose pakrantės savivaldybėse, kuriose keršuliai lankosi tik grįždami į jauniklių auginimo vietas, tiesiog pailgina keršulių medžioklės sezoną Guipúzcoa provincijos teritorijoje, kuri, atsižvelgiant į tai, kas anksčiau pasakyta, turi būti laikoma vienintele šių rūšių lankoma teritorija direktyvos 7 straipsnyje nustatytu medžioklės laikotarpiu.

23 Kadangi sąlyga dėl jokio kito priimtino sprendimo nebuvimo šioje byloje nėra patenkinta, keršulių medžioklė jiems grįžtant į jauniklių auginimo vietas negali būti leidžiama pagal direktyvos 9 straipsnio 1 dalies c punktą.

24 Todėl tokia medžioklė prieštarauja direktyvos 7 straipsnio 4 daliai.

25 Šiai išvadai neturėjo įtakos Ispanijos vyriausybės argumentai, kad keršuliams negresia pavojus išnykti ir kad jie ištisus metus medžiojami Jungtinėje Karalystėje, ir galiausiai, kad Ispanijos teismai nusprendė, jog dekretai, leidžiantys medžioklę „a contrapasa" būdu Guipúzcoa provincijoje, atitinka Ispanijos teisės aktus dėl medžioklės, kurie suderinti su šia direktyva.

26 Pirmieji du argumentai nesusiję su sąlyga dėl jokio kito priimtino sprendimo nebuvimo ir todėl neturi įtakos šio sprendimo 22 punkte daromai išvadai.

27 Dėl trečio argumento reikėtų pabrėžti, kad jis nesvarbus, nes nustatyta, jog medžioklė „a contrapasa" būdu prieštarauja direktyvos 7 straipsnio 4 daliai.

28 Todėl reikia konstatuoti, kad leisdama medžioti keršulius „a contrapasa" būdu Guipúzcoa provincijoje, Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal direktyvos 7 straipsnio 4 dalį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

29 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Ispanijos Karalystė pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. **Leisdama medžioti keršulius „a contrapasa" būdu Guipúzcoa provincijoje, Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal 1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyvos 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos 7 straipsnio 4 dalį.**

2. **Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.